

Zondagsviering 29 augustus 2021

Zaaien, wachten, oogsten? En de boer? die ploegde voort.

Hermien: Welkomstwoord en kruisteken

Goedemorgen allemaal,
welkom rond deze tafel, bij dit licht;
waar we ook vandaag weer
ons hart en ons hele zijn
proberen open te stellen
voor datgene wat ons ten diepste drijft
en dit in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.

Welkom allemaal, hier in Ademtocht, ik heb even getwijfeld om buiten te vieren, maar na beraadslaging met één van mijn mede-liturgische-dames hebben we samen besloten dat het iets veiliger was om voor binnen te kiezen.

Het weer is nogal wisselvallig.

Een factor die ook meespeelt in het thema van deze viering: oogsten ...
liefst wat we zelf gezaaid hebben. (knipoog) Alhoewel!?!?

We staan aan het einde van de zomervakantie,
binnen drie weken begint officieel de herfst.

Ook al hebben we niet veel kunnen “zomerer” in de weerkundige betekenis van het woord.

Meer zelfs het vele water, heeft op sommige plaatsen in België en in West-Europa letterlijk een Bijbelse of mythische omvang: een ware zondVLOED!

Alles werd weggeveegd.

En toch wil ik het vandaag over het minder natte hebben, het oogsten.

Maar laten we onze stembanden en ons gemoed alvast opwarmen:

De Geest des Heren heeft een nieuw begin gemaakt,

in al wat groeit en leeft zijn adem uitgezaaid.

De Geest van God bezielt die koud zijn en versteend,
herbouwt wat is vernield, maakt één wat is verdeeld.

Wij zijn in Hem gedoopt, Hij zalft ons met zijn vuur,

Hij is de bron van hoop in alle dorst en duur.

Wie weet vanwaar Hij komt? Wie wordt zijn licht gewaar?

Hij opent ons de mond en schenkt ons aan elkaar.

De Geest die ons bewoont, verzucht en smeekt naar God,
dat Hij ons in de Zoon doet opstaan uit de dood.

Opdat ons leven nooit in weer en wind bezwijkt,

kom, Schepper, Geest, voltooi wat Gij begonnen zijt.

Eerste lezing Psalm 126

Een bedevaartslied.

Als de Heer doet keren de ballingen Sions
zal het ons zijn of wij dromen.

Dan zal vol lachen zijn onze mond,

jubel zal op onze tong zijn;

dan verluidd bij de volken:

'groot heeft Jahwe gehandeld aan hen!'

Groot heeft de Heer gehandeld aan ons,

blijdschap is ons geworden.

Doe keren onze ballingen,

Heer, als de waterbeken in het zuiden.

Zij die zaaien met tranen, zij zullen oogsten met jubel.

Hij gaat en hij schreit bij het gaan

die het zaaizaad draagt en het zaait;

hij keert met jubelen,

hij keert - een die mag dragen zijn schoven.

Verskillende frasen uit deze psalm zullen verderop in de viering nog in liederen weerklinken.

Lied: Voor kleine mensen

<p>Voor kleine mensen is Hij bereikbaar, Hij geeft hoop aan rechtelozen, hun bloed is kostbaar in zijn ogen, Hij koopt hen vrij uit het slavenhuis.</p> <p>Hij zal opkomen voor de misdeelden, Hij zal de machten die ons dwingen breken en binden, Hij zal leven, onvergankelijk als de zon.</p> <p>Refrein</p> <p>Zoals de dauw die de aarde drenkt, zo zal Hij komen en in die dagen zullen trouw en waarachtigheid bloeien, zal er vrede in overvloed zijn.</p>	<p>Geen refrein</p> <p>Dan dragen de bergen schoven van vrede en de heuvels een oogst van gerechtigheid, een vloed van koren golvende velden, een stad rijst op uit een zee van groen.</p> <p>Zijn naam is tot in eeuwigheid, zolang de zon staat aan de hemel. Zijn naam gaat rond over de aarde, een woord van vrede, van mens tot mens.</p>
---	---

Tweede lezing uit het Evangelie volgens Lucas, hoofdstuk 8; vers 4 tem 15

DE GELIJKENIS VAN DE ZAAIER

Toen zich een grote menigte verzamelde,

en uit de steden de mensen naar Jezus toestroomden,
sprak Hij in een gelijkenis:
'De zaaier ging uit om zijn zaad te zaaien.
En bij het zaaien viel een gedeelte op de weg
en het werd vertrapt
en de vogels uit de lucht aten het op.
Een ander gedeelte viel op de rotsgrond;
het schoot wel op maar droogde uit,
omdat het geen vocht had.

Weer een ander gedeelte viel tussen de distels,
maar tegelijkertijd schoten de distels op en verstikten het.
Nog een ander gedeelte viel op goede grond;
het schoot op en bracht honderdvoudige vrucht voort.'

En met luider stem voegde Hij eraan toe:
'Wie oren heeft om te horen, hij luistere.'
Zijn leerlingen vroegen Hem, wat die gelijkenis wel betekende.
Welnu, de betekenis van de gelijkenis is deze:

Het zaad is het woord van God.
Die op de weg, zijn zij die geluisterd hebben.
Maar dan komt de duivel
en rooft het woord uit hun hart weg,
opdat ze niet door te geloven gered worden.

Die op de rots,
zijn zij die het woord met blijdschap ontvangen wanneer zij het horen,
maar zij hebben geen wortel,
zij geloven voor een ogenblik,
maar ten tijde van de beproeving vallen zij af.

Wat onder de distels viel,
zijn zij die wel geluisterd hebben,
maar gaandeweg door de zorgen,
de rijkdom en de genoegens van het leven verstrikt raken
en niet tot rijpheid komen.

Het zaad in de goede aarde zijn zij,
die het woord dat Zij hoorden in een goed en edel hart bewaren
en vrucht voortbrengen door hun standvastigheid.

Duiding

De parabel van de zaaier lijkt een platgetreden pad in onze geloofsakker. En toch wil ik jullie uitnodigen om deze parabel van verschillende kanten te bekijken. Vaak denken we de toehoorders van deze tekst te moeten verdelen in goede en slechte aarde. Uiteraard horen we zelf dan liefst bij de "goede aarde". Maar kijk eens naar de voorlaatste paragraaf "zij die door zorgen, rijkdom of genoegens van het leven verstrikt raken". Is hier iemand aanwezig die nog nooit verstrikt is geraakt, in de onvoorspelbare draden van het leven? Je hoeft je hand niet op te steken, je mag je gerust anoniem na de

viering in de sacristie melden ;-)

En hoe voelt het als jij de zaaier bent,
die alles in het werk stelt om een goede oogst te bekomen?
Zaad van goede kwaliteit dat je geselecteerd hebt en misschien zelf hebt verworven uit
eerdere oogsten.

De grond heb je bewerkt en gevoed.

Eens er gezaaid is, heb je de grond water gegeven, het onkruid gewied, gewaakt en
gewacht.

Ja, inderdaad dan kan het nog steeds fout lopen.

Dat is zo bij een moestuin en dat is zo in de landbouw, denk maar aan de tegenvallende
oogst van het vlas (die door de grote vochtigheid pas nu geoogst kan worden en op
sommige plaatsen op het veld zal blijven staan, wegens te laat of nog steeds te nat)

Kleine anekdote: vlas doet ons vooral denken aan de gouden rivier de Leie, waar het vlas
in geroot werd, tegenwoordig gebeurt dat roten door het vlas, eenmaal geoogst een aantal
weken op het veld te laten liggen.

Nu zoals ik al zei, zal er dit jaar veel vlas gewoon blijven staan.

Landbouwers krijgen wel een vergoeding van de vlashandelaar.

Fijn, dan hebben ze er niet zo veel last van, die boeren, denkt u.

Maar het wegwerken en onderwerken van vlas is ten laste van de boer. En vlas is een
hele sterke vezel, zo sterk zelfs dat je bij dit natte weer, je tractor er gewoon op vastrijdt.
Ik hoorde van zo'n landbouwer, dat hij vorige week, probeerde dat overgebleven vlas
onder te rijden.

Hij kwam vast te zitten. Daarna heeft hij met vier man (eigenlijk drie man en een vrouw,
zijnde het hele gezin, midden in de nacht vier uur met grote vleesmessen, elektrische
keukenmessen en weet ik veel, geprobeerd om die tractor los te krijgen.

Kers op de taart, daarbij was een luchtleiding losgekomen, en dus moest hij die de
volgende dag nog gaan herstellen.

Dat landbouw met heel veel onberekenbare factoren -24 op 7- moet rekening houden, is
een zaak waar wij vaak niet bij stil staan als we voedsel of andere producten kopen die
hun oorsprong in de landbouw vinden.

In ieder geval: een (v)lastige zaak, zo'n oogst die blijft staan.

Ik weet dat er onder jullie ook mensen zijn, Herman onder andere, die intensieve
"moestuiners" zijn. En het is ook iets dat in deze steeds meer digitale tijden in opmars is.
Zelf je groenten en fruit kweken, in terrasbakken (denk ook aan het verhaal van Greening
the Camps enkele jaren geleden).

Of samen collectief in kleine percelen de grond bewerken, denk aan Parkabdij en Zavelhof
en zelfs op nog geen 500 meter van hier, in Casablanca.

Het brengt mensen samen. De werkkraft, de uitwisseling van ervaring en kennis, samen
plannen en overleggen, samen wieden, samen wachten en samen oogsten en genieten
van de oogst.

Ik vind het prachtig én een mooie gelijkenis met het leven. De bijbel staat er vol mee,
omdat het grotendeels een agrarische gemeenschap was, dus mensen verstonden die
beelden.

Denk maar aan de ene tekst die zegt dat een niet opbrengende boom moet geslecht
worden en een andere tekst die zegt dat je hem nog een kans moet geven.

En ook dat soort dilemma's kennen wij, letterlijk: hoe lang laat je een gewas staan en wanneer moet het weg. Zelfs bij kamerplanten of bloemen op het balkon is het vaak twijfelen, soms zet je een plant alvast in een hoekje om later te verwijderen en dan begint zo'n plantje in dat hoekje plots weer te "schieten".

En figuurlijk, wanneer beschouw je iets of iemand als een verloren zaak en wanneer zeg je tegen jezelf: ok, we proberen het nog eens?

Om al deze redenen vond ik het gepast om aan het einde van augustus, de focus daar op te leggen.

We zijn allemaal landbouwers van ons eigen leven. Samen vergroten we de kans op slagen. Ook al is het soms zelfs bang afwachten naar het resultaat.

Het duurt jaren eer je het in de vingers hebt en we willen onze kennis doorgeven, we willen datgene wat we geleerd hebben en waar we voor geleefd hebben doorgeven.

Hoe bewaren we wat we geoogst hebben?.

En bij een tegenvallende oogst, is het draaglijker als je op een voorraad kan terugvallen, als je medelandbouwers delen wat ze hebben en als je het perspectief van een volgend teeltjaar voor je hebt.

Geloofsbelijdenis

Ik zal niet geloven in het recht van de sterkste,
in de taal van het eigenbelang,
in de macht der machtigen.

maar ik wil geloven

in het recht van de zwakste,

in de open hand,

in de macht van de overtuiging,

in de kracht van de liefde.

Ik durf geloven - altijd en ondanks alles -

in de nieuwe mens,

in de andere weg.

Ik durf geloven in Gods eigen droom:

brood voor allen

wijn voor iedereen

een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Lied: Zolang er mensen zijn op aarde

Zolang er mensen zijn op aarde,
zolang de aarde vruchten geeft,
zolang zijt Gij ons aller Vader,
wij danken U voor al wat leeft.

Gij voedt de vogels in de bomen,
Gij kleedt de bloemen op het veld,
o Heer, Gij zijt mijn onderkomen
en al mijn dagen zijn geteld.

Zolang de mensen woorden spreken,
zolang wij voor elkaar bestaan,
zolang zult Gij ons niet ontbreken,
wij danken U in Jezus' naam.

Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,
Gij redt de wereld van de dood.
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven.
zijn lichaam is het levend brood.

Daarom moet alles U aanbidden,
uw liefde heeft het voortgebracht,

Vader, Gijzelf zijt in ons midden,
o Heer, wij zijn van uw geslacht.

Vorbeden met als tussenzang:

“Groot is de wereld en lang duurt de tijd
maar klein zijn de voeten

die gaan waar geen wegen gaan,
overal heen.”

Dat wij ondanks onze kleinheid,
blijven geloven en blijven zaaien
bij ons thuis en in onze omgeving.
Ook als wij zelf het resultaat
van datgene wat gezaaid worden
niet zien.

Dat wij bij een tegenvallende oogst,
niet opgeven en moedeloos geraken
en anderen niet negatief bejegenen
omwille van het tegenvallende resultaat.

Dat wij gul zijn met de geestelijke
en materiële oogst die we binnenhalen.
Dat wij degenen die uit onwetendheid,
door tegenslag geen oogst en geen voorraad hebben,
niet enkel “de aren laten lezen”
maar van harte uitnodigen om mee
aan onze geestelijke en materiële tafel aan te zitten.
Niet in de bijkeuken, maar als eregast.

Veel van wat wij hebben en zijn,
is geen verdienste die wij enkel aan onszelf te danken hebben.
Maak ons dankbaar voor datgene wat wij kregen
van mensen om ons heen en mensen die ons zijn voorgegaan.

Lied: Dank u voor deze nieuwe morgen

Dank U voor deze nieuwe morgen,
dank U voor elke nieuwe dag.
Dank U dat ik met al mijn zorgen
bij U komen mag.

Dank U voor deze mooie aarde,
dank U voor sterren, maan en zon.
Dank U dat U ons wilt bewaren,
kracht en levensbron.

Dank U dat alle vogels zingen,
dank U voor elke boom in bloei.

Dank U voor zoveel goede dingen,
dank U dat ik groei.

Dank U voor steun in moeilijkheden,
altijd ziet U naar mensen om.
Dank U voor vrienden
en voor vreemden die ik tegenkom.

Dank U voor alle mooie klanken,
al wat ik zien en horen kan.
Dank U – o God,
ik wil U danken dat ik danken kan.

Tafelgebed (Lied 365) bron: <https://www.dorpskerkdalen.nl/event-items/oogstdienst->

[m-m-v-koor-8-november-2015/](#)

Wij dragen onze gaven, het werk van onze hand,
het werk van onze dagen, de garven van het land,
van wind en zon en regen –
tot eer van U, o God, de Ene

De vogels en de dieren die leven van de wind,
wat er niet kan vliegen en wie de schoven bindt
moet werken en geloven –
tot eer van U, o God, de Ene.

Wij wijden U de schoven, wij wijden U het brood,
want brood komt uit den hoge van bij de Here God,
voor wie de halmen buigen –
tot eer van U, o God, de Ene

Wij brengen U de druiven, wij plengen U de wijn,
die zal van U getuigen, die zal U eigen zijn,
geheel en al U eigen –
tot eer van U, o God, de Ene

Het is en moet zo blijven de gave van uw hand,
al wat wij van U krijgen, de vruchten in de mand,
de broden op de tafel –
tot eer van U, o God, de Ene

Onze Vader

Muziek tijdens de communie: For the beauty of the earth – John Rutter
<https://www.youtube.com/watch?v=jtoeHG3CZto>

Dank u

aan Herman voor het orgelspel, aan Majo voor de zang, aan Constance voor het lezen,
aan Gie om de knopjes van de geluidsinstallatie te bewaken en aan Monik voor de
prachtige bloemen en aren, en aan Lieve voor de eeuwige bijstand en uiteraard aan jullie
allen om hier te komen mee vieren.

Mededelingen en Zegen

Volgende viering is op zondag 12 september
Zaterdag 11 september, startfeest in Casablanca van 12 tot 18u
Laten we alvorens het slotlied te zingen, datgene wat we hier gevierd hebben bezegelen
met een kruisteken opdat we het deze week ook kunnen waarmaken in onze omgeving; in
de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Slotlied: de steppe zal bloeien

De steppe zal bloeien.

De steppe zal lachen en juichen.

De rotsen die staan

vanaf de dagen der schepping

staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed.
Die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,

Uitsmijter: Heho, span de wagen 'an,
Zie de wind brengt regen over 'land.
Haal de gouden garven,
haal de gouden garven.

schietend omlaag van de bergen.
Als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen
bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen.
En wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Dit lied leerde ik als kind zingen in deze ruimte die heel lang geleden werd gebruikt als repetitieruimte voor het kinderkoor. En ik vroeg me altijd af, wie die “Heho” was.